

vraag Kloeck !

1 Mowa Oyca S. Piusa VI miana na konsystorzu Kardynałow

2 Kazanie przy zaczęciu Seymu Extraordy: 1767 przez X. Krzysztofa Zorawskiego

3 Kazanie na pogrzebie JW Jana Hrabi Krasinskie: miane przez Ignac: Włoszyńskiego Kazno: JkMości i Kanonika:

4 Kazanie na pogrzebie JO. Xiężney Jey: Sołtohubowey General: Artyll: W. ~~X. Litt.~~ przez X. Antonina Malinowskiego

5 Głos Pasterski J.W. JMci Xięz: Kaspara Cieciszowskiego Bisk: Kijo: przy pierwszym swym wniściu do kathedry Kijowskiey

6 Kazanie X. Lachowskiego miane pod czas dorocznego obchodzenia koronacyi Stanisława Aug: Krola Pols:

7 Przemowa przy wyprowadzeniu Ciała JO JMci X. Młodzieiowskiego Bisk: Pozn: i War: przez X Grodzickiego

8 Mowa miana pogrzebie JO Xiążęcia Jmci Adama Sułkowskiego przez X. Pomorzkanta

9 Kazanie przy zaczęciu ~~Wielkiey~~ Jubileuszu na Solenney Wotywie miane przez X. Czapinskiego

10 Kazanie na Exekwiach Wielm. Jm. Panny Mari: Sierakowski przez X. Ciszewskiego

11 Kazanie na Uroczystość Krolewskich Imion miane w Grodnie przez X. Karpowicza

12 Kazanie przy powitaniu Trybunału przez X. Ant: Zehaka

13 Kazanie X. Karpowicza na pierwszym zafundowaniu powiatu Pinskiego

14 Kazanie Karpowicza na przysiężeniu Uroczystym Ustawy 3. Maja

15 Kazanie X Karpo: do Trybunału miane 1776.

Iste, qui creavit me, dedit mihi creare se; qui creavit me sine me, creatur me-diante me, in Stella Cleric. cap: 15. Et Cap: 19. Cum ergo tantæ dignitatis sit Sacerdos, quod Creator sit sui Creatoris, et totius creaturæ, ipsum perdere inconveniens est. Vide etiam C: 22. in Anal. Joh. Lyd. ad Clemang. p: 3.

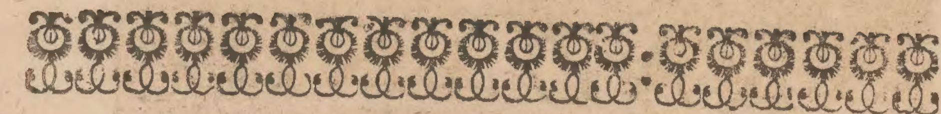
Corpus Christi defert, quocunque species deferunt, ut in Ventrem Canis, suis; aut si projicit in lutum: Alex. ab Ales Par. IV. qu. 53. mem: 2. Thomas P. III. Qu. 80. art: 3.

Corn. a Lapide in Esaj. VII. ✠. 14. Moraliter Christus est Emanuel, Per Verba Consecrationis verè et realiter uti transsubstantiatur panis, ita producitur et quasi generatur Christus in altari: adeo potenter et efficaciter, ut, si Christus necdum esset incarnatus, per hæc Verba, Hoc est corpus meum, incarnaretur, corpusque humanum assumeret, uti graves Theologi docent.

Gabr. Biel, lect. 2. in Can. Missæ etc. Sacerdotes digniores sunt Regibus, Angelis, B. Virgine Maria, quia Christum creant.

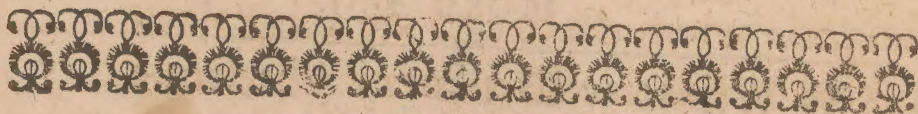
KAZANIE
Na Solenney Wotywie
Przy zaczęćiu Powſzechnego Jubileuſzu
w Niedźielę piątą po Wielkieynocy w
Kośćiele Katedralnym Wileńſkim
MIANE
Przez X. JERZEGO CIAPINSKIEGO
â S. Bernardo, Scholarum Piarum
Ordynaryinego Katedry Wileńſkiey
Kaznodźieję,
á za wolą Zwierzchnośći Duchowney
do druku podane
Roku 1751.

W Wilnie w Drukarni Akademickiey
Soc: JESU.

Annô Domini 1751. die 24. menſis Maji, concionem hanc manu Actoris ſui R. P. Georgii Ciapińſki *Ord. Scholar. Piarum, Prædicatoris Eccleſiæ Cathedralis Viln: expreſsam, dignam libenter cenſeo, ut imprimatur, & propter inſtructionem legentium utilemq́ fructum in lucem publicam prodeat. Dat. Vilnæ.*

A. HORAIN E. H. S. S. A. V.
Libr: Cenſor.
mpp.

Venit hora, cùm jam non in proverbiis loquar vobis, ſed palàm de Patre annuntiabo vobis. *Joan*: 16. ℣. 25.

COkolwiek nam dotąd mowił przez ſługi ſwoje Nauczyćiel świata, Pan y Zbawićiel Chryſtus o pokućie, reformacyi życia, świątobliwośći, zdało śię to nam bvć jedną parabołą, jedną przypowieśćią, nie wiem do czego śię śćiągającą: tak nam naydrożſzą duſzy potencyą, to jeſt rozum, prożna jakaś światowa perſwazya, toż zbytnie do ćiała, y *Miłośierdźie Boſkie w Jubileuſzu.*

wygod, y roſkoſzy jego przylgnienie, że tak rzekę, zdementowały, zaćmiły były; przyſzła już godźina, przyſzedł czas święty świętego, ſzczęśliwego Jubileuſzowego Roku: *Venit hora, cùm jam non in proverbiis loquar vobis*, w ktorym nie przez żadne paraboły, y przypowieśći, ale w klar, otwarćie, oczewiśćie to nam wſzyſtko przekłada, wyraźnie przez uſta Namieſtnika ſwojego ſzczęśliwie nam na Katedrze Piotrowey panującego BENEDYKTA XIV. o Oycu ſwoim Niebieſkim oznaymując: *Palàm de Patre annuntiabo vobis*. Coż o nim oznaymuje? oto oznaymuje, y ogłaſza wielkie miłośierdźie ku nam Jego, w onych początkowych Bulli Jubileuſzowey

Init: Bul: ſłowach: *Benedictus DEUS, Pater miſericordiarũ, & DEUS totius conſolationis,*

Bło-

Błogosławiony (prawi) BOG, Oćiec miłośierdźia, y BOG wszelkiey poćiechy. Pewnieć wielkie jest miłośierdźie Jego nie tylko w naszym stworzeniu, odkupieniu, oświeceniu, usprawiedliwieniu od grzechu pierworodnego, ale nie mnieysze z osobliwszą poćiechą naszą w relaxowaniu y odpuszczeniu grzechow naszych uczynkowych, nie tylko co do winy, y obrazy swojey, ale jeszcze co do należącego im ćięszkiego karania z rygoru surowey sprawiedliwośći swojey; za ktore wypłaca sobie ze skarbu nieoszacowanych zasług jednorodzonego Syna swego, y naydrozszey Matki jego, y Swiętych Sług y przyjaćioł swoich: ktory to skarb powagą Kośćioła swojego w ninieyszy Jubileuszowy rok tym obfićiey otwiera.

O mi-

Trudność w odpuszczeniu kary.

O miłośierdźie! jako ćię szacować będę, kiedy sobie wspomnę trudne barzo pierwszych onych Kośćioła wiekow kary grzechowey odpuszczenie. 1. *Corinth:* 5. grzeszniki do pokuty pobudzając, na ukaranie doczesne w moc czartu oddawał Apostoł: *Tradere* ℣. 5. *hujusmodi sathanæ in interitum carnis, ut spiritus salvus sit.* Ciężka to była, do lżeyszych remedyow postąpił Kośćioł święty, przepisawszy Kanony, y w nich grzesznikowi usprawiedliwienia chcącemu kilku lub kilkunastu lat pokutę u przyśionka kośćielnego w nagośći, głodźie, y pragnieniu, w niespaniu, y łzach, na chłodźie, y upaleniu naznaczywszy. Zdałoż śię y to ułomnośći y słabośći ludzkiey nieznośna, nastąpił Jubileusz; z jakąż kondycyą? z taką: nikt go dostąpić nie

mogł,

mogł, chybaby nabożne pielgrzymowanie do Palestyny albo źiemi świętey podjął, á to nie dla jakiego honoru, albo zbogacenia śię, ale szczegulnie dla uwolnienia Kośćioła Bożego w Jeruzalem od nieprzyjaćioł imienia Chrześćiańskiego: *Quicunq; pro sola devotione, non pro honoris vel pecuniæ adeptione ad liberandam Ecclesiam Dei Hierusalem profectus fuerit, iter illud pro omni pœnitentia reputetur*, słowa są Urbana XI. Papieża na *Concilium* Klaromontańskim R. 1096. Pewnieć y ten Jubileusz dosyć trudny, trzeba bowiē było chcącemu go dostąpić, barzo wielką podroż odprawić, oyczyzny, domu, żony, dźieći, krewnych, przyjaćioł odstąpiwszy, jak długą jak trudną, jak niebespieczną, myślić łatwiey niż wymowić można; przyszło do *Ep. Encycl.*

łatwiey-

łatwieyſzego za czaſow Bonifacyuſza VIII. roku 1300. z podobnemiż jak y teraznieyſzy, kondycyami, ktory ſię jednak nie pozwalał, tylko raz we ſto lat, potym w pięćdźieśiąt, á teraz we dwadźieśćia pięć; jakie tu miłośierdźie! *Benedictus DEUS, Pater miſericordiarum, & DEUS totius conſolationis.*

Jubileuſz Starozakonny. *℣. 10.*

Co tedy przykazał był BOG przez Moyżeſza o ſtarozakonnym pięćdźieśiątym Jubileuſzowym roku *Levit. 25.* *Sanctificabis annum quinquageſimum, & vocabis remiſſionem cunctis habitatoribus terræ veſtræ, ipſe eſt enim Jubileus*, toż y naſzemu ſłuży, mamy go mieć za rok święty, rok odpuſzczenia, mamy go święćić poświęceniem śię naſzym, y prawdźiwą żyćia Chrześćiańſkiego reformacyą; á jako pod ow rok Jubileuſzowy powracał każdy do poſseſ-

ſyi

ſyi albo dźierżawy y właſnośći ſwojey, z ktorey był jakimkolwiek ſpoſobem wypadł, tak y my w ten naſz powracamy do poſseſsyi y dźierżawy naſzey. Poſseſsya naſza Bog jeſt; łaſka Jego jeſt dobro naſze, nadto myśmy ſami duſze, ſerca, y ſumnienia naſze, od tych przez grzechy naſze haniebnie y ſzkaradnie odpadli, teraz czas powrоćić: *Venite, & revertamur ad Dominum*, wołam z Prorokiem, *redite prævaricatores ad cor*, ſam czas zachęca, powracaymy co żywo do Pana naſzego, powracaymy do ſerca. Jakim zaś ſpoſobem ten powrot uczynić mamy? nie maſz inſzego, procz świętey pokuty; ta ſama, co grzech ſkrzywił, naproſtować, ta, co on zepſuł, naprawić może.

Oſeæ 6. ℣. 1. *Iſaiæ 46. ℣. 8.*

Rzecze kto: co ty nam podczas Jubi-

Potrzeba pokuty.

Jubileuſzu pokutę wſpominaſz? Jubileuſz jeſt to odpuſt nad odpuſtami, wcale zupełny od winy, y od kary, wypełnię kondycye, doſtąpię odpuſtu, zgładzone mi będą wſzytkie grzechy; za coż będę pokutował? o jakżeś w twojey prewencyi oſzukany człowiecze, to ty odpuſzczenia grzechow, y Jubileuſzowych indulgencyi bez pokuty doſtąpić ſpodźiewaſz śię? myliſz śię, haniebnie myliſz! odprawię mowiſz kondycye, ale kondycya odpuſtu naypierwſza pokuta jeſt, żal ſerdeczny, ſkrucha prawdźiwa, doſyć uczynienie, poprawa życia, wyznanie grzechow, y inne do tey pokuty kondycye potrzebnemi ſą przydatkami; y gdybyś bez tey pokuty wſzyſtkie świata całego Kośćioły przez życie twoje obchodźił, odpuſtu nie doſtąpiſz.

pisz. Przebież myślą dla przykładu począwszy od pierwszego Adama (od ktorego się wszyscy jak do życia tego, tak do pokuty rodźim, mowi stary Tertullian: *Homo pœnitentiæ natus*) wszystkich grzesznikow, wspomniy Dawida, Manassessa, Niniwity, y inne w starym, Magdalenę, Piotra, Zacheusza, y innych w nowym pismie, toż inszych w historyach, ktorzy pewnie grzechow swoich odpuszczenia dostąpili, lecz żaden bez pokuty. Pokutował Adam, pokutował Dawid, pokutował Manasses, y inni; ty bez pokuty indulgencyą otrzymasz? nigdy w świećie. Y toć to jest, że lubo w Kośćiele Bożym jest nie mało innych odpustow do rożnych uroczystośći y cyrkumstancyi przywiązanych, co do skutkow rozwiązania od

L. de Pœnit:

winy y kary grzechowey od ſamego Jubileuſzowego nie podleyſzych, ten jednak ma być w więkſzey wadze y ſzacunku, bo oprocz innych przywilejow, y licencyi w rozgrzeſzaniu, odmianie ślubow, y tam daley, zda śię być ſkutecznieyſzym ztąd, iż więkſze ma w ſobie *motiva*, albo pobudki do prawdźiwey pokuty, jakie ſą niektore *ſolennitates*, to jeſt uroczyſtſze okoliczności, ſolenne przy nim bram świętych w Rzymie otworzenie y zawarćie, obwołanie jego po świećie, chwalebne miſsye, nauki, proceſsye, y tym podobne pełne extraordynaryiney pobożnośći dźieła.

Czemu pokuta potrzebna. Nie pręę ja tego, co zdrową Katolicką jeſt nauką: iż śię grzech w Sakramenćie pokuty gładźi mocą nieſkończonych zaſług męki y śmierći

Zba-

Zbawiciela naszego, aleć to co do winy tylko, á karanie zostaje; nie przeto, gdyby ona męka y śmierć y na zgładzenie kary dostateczną nie była, ale iż je przez nasze uczynki, od pokuty ile jest cnotą pochodzące, chćiał mieć applikowane y przywłaszczone Pan nasz, w ktorym sensie tłumaczemy onę Pawła S. Sentencyą: *Adimpleo ea, quæ desunt passionum Christi in carne mea*, wypełniam (prawi) na ćiele moim to, czego nie dostaje męce Chrystusowey. Sprawiedliwość też Jego, grzechu żadnego bez karania wcale puśćić nie może, lub to w tym, lub w owym świećie, á w tamtym nie rownie ćięższego, y nieznośnieyszego, więc mowi Ekklezyastyk: *Si pœnitentiam non egerimus, incidemus in manus Domini, & non in manus hominum,*

Coloss: 1. ℣. 24.

Eccl: 2. ℣. 22.

jeżeli

jeżeli pokuty czynić nie będźiem, wpadniem w ręce Pańskie, á nie w ręce ludzkie, pewnie tamte od tych, jak daleko mocnieysze, tak daleko twardsze, jeden zaś sposob jest uchronienia śię ich, pokuta święta: *Non vis ut ipse puniat, puni tu*, mowi wielki Augustyn, y na innym mieyscu: *Parcet, quia tu non pepercisti*, nie chcesz, żeby ćię Bog karał, karz śię sam, y przepuśći tobie Bog, iżeś sam sobie nie przepuśćił; kiedy zaś to barźiey praktykować śię może, jako tego świętego Jubileuszowego czasu, czasu mowię powszechney pokuty, y idącego za nią miłośierdźia Boskiego, w odpuszczeniu grzechow.

In Ps. 44.
In Psal: 140.

Już ztąd potrzebę tey to pokuty wyrozumiawszy, nie od rzeczy jest pomowić trochę, jaka ona być ma.

Jaka ma być pokuta

Nim

Nim śię zaś inne jey *qualitates*, albo kondycye, y przymioty powiedzą, ktorych jest nie mało, trzy teraz krotko przekładam. Naprzod, iż pokuta powinna być surowa, y w należytym rygorze, nie pieskliwa, lub pozorna tylko, y farbowana. Przyczyna tego jest, bo ona w doczesnym karaniu grzechu, trzyma mieysce sprawiedliwości Boskiey; więc jak ta w pomienionym karaniu surową jest, tak ma być y tamta; do czego jey jednak obfitość łask Jubileuszowych wiele przyda. Powtore powinna być stateczną, ustawiczną, trwałą, poki nie tylko grzechu, ale y pamięći jego stanie, jaka była w Dawidźie, gdy mowił: *Amplius lava me ab iniquitate mea*, więcey omyi mię Panie od nieprawośći moiey. Już był Dawid od Psal: 50. ℣. 4.

grze-

grzechu wolnym, y o tym uwolnieniu miał pewność od Natana Proroka; czegoż chćiał więcey: *Quid ampliùs quæris?* pyta go Chryzoſtom; czego chceſz więcey? y odpowiada zań: *Priſtinum meum decorem quæro*, chcę, żeby mi przywrocona była dawna moja ozdoba, w ktoreyem przed grzechem zoſtawał, ni winię, ni karaniu nie podległy, y poki do tego ſtanu nie przyidę, pokutować nie przeſtanę. Ktoż z nas pewnym być może, iż za odpuſtem do ſtanu pierwſzey niewinności powroćił? więc nie momentem, godźiną, dniem, ale żyćiem całym Katolicka pokuta określić śię, y terminować powinna. Potrzećie naoſtatek ma być komnienſurowaną, albo pomiarkowaną z wielkośćią y liczbą grzechow każdego.

Takie

Takie bowiem jeſt proporcyonalne karanie na onym świećie, czego doznało ono ukarane Babilońſkie miaſto *Apocal:* 18. o ktorym rzeczono: *Quantum glorificavit ſe, & in deliciis fu-* ℣. 7.
it, tantum date illi tormentum, & luctum, ile śię chełpiło, ile śię roſkoſzowało, tyleż mu zadać męki, y płaczu, więc takieby y na tym przynależało. Zkąd powiada Cypryan święty: *Quàm ma-* De lapſ:
gna deliquimus, tam grandia defleamus, alto vulneri diligens & longa medicina non deſit, pœnitentia crimine minor non ſit, jakeśmy (prawi) w rzeczach wielkich zgrzeſzyli, tak wielkie opłakiwaymy, ranie tak głębokiey, niech nie ſchodźi na pilney y długiey kuracyi, niech pokuta od grzechu nie będźie mnieyſza. Nie będźie pewnie, jakażkolwiek ile co do śił y możności

naſzey będźie, kiedy ją w tym świętym Jubileuſzowym czaśie z należytą dewocyą, pilnośćią, przykładnośćią czynić będźiem, y przez to nam zaſługi JEZUSA Chryſtuſa, y Naydroższey Matki Jego, y Swiętych Sług y przyjaćioł Jego, ze ſkarbu Kośćielnego, powſzechną powagą na ten czas otworzonego, ſkutecznie applikować, y do grzechow je naſzych proporcyonować, ſtoſować.

Zamknienie. Jeſt wiele o tym mowić, ale nadźieja w Panu BOGU, że do mowienia tego użyczy nam jeſzcze czaſu od Stolicy Apoſtolſkiey na święty teraznieyſzy Jubileuſz pozwolonego; kończę teraz, chwalę, y błogoſławię BOGA naſzego, Oyca miłośierdźia, y BOGA wſzelkiey poćiechy, za wielką tę nam w tymże powſzechnym

Jubi-

Jubileuſzu wyświadczoną łaſkę Jego: *Benedictus DEUS, Pater miſericordiarũ, & DEUS totius conſolationis,* proſzę oraz jak naypokorniey, ażeby nam dodał y tyle ochoty, y tyle śił do czynienia prawdźiwey pokuty, w czas ten święty, ile nam trzeba do ſkutecznego doſtąpienia Jubileuſzu, jak teraz na źiemi w miłośierdźiu Jego, tak w niebie potym, w chwale y błogoſławieńſtwie Jego,

AMEN.

400.—

